

РЕШЕНИЕ

№ 7343

гр. София, 07.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2899** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на С. М. Н., ЕГН: [ЕГН], в качеството на едноличен собственик и управител на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес]А срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ФК-С959-0452840/25.02.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с която на [фирма], ЕИК:[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес]А на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – заведение за бързо хранене, находящ се в [населено място], [улица], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В жалбата се сочи, че в конкретния случай е следвало да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от Закона за административните нарушения и административните наказания /ЗАНН/ и жалбоподателят да бъде освободен от административнонаказателна отговорност. Искане се отмяна на оспорваната заповед.

В открито съдебно заседание жалбоподателят [фирма] – редовно призовано, явява се лично управителят С. Н.. Последната поддържа жалбата и представя писмена защита.

Ответникът началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – редовно призован, представлява се от юрк. М., с пълномощно по делото. Последната оспорва жалбата, поддържа мотивите в процесната заповед и моли тя да бъде потвърдена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

На 16.02.2021 г. в 13:32 ч. е извършена проверка на търговски обект – заведение за бързо хранене, стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място], [улица]. При проверката е извършена контролна покупка на 2 бр. мекици и 1 бр. безалкохолна напитка на обща стойност 2.50 лв., заплатена в брой от органите по приходите, преди легитимация. Във връзка с покупката не е издаден фискален бон за извършената продажба от въведеното в експлоатация фискално устройство модел ELTRADE DBKL с ИН на ФУ 60336911 и ФП 44357311 нито е издадена касова бележка от кочан с ръчни касови бележки.

При извършване на данъчно-осигурителната проверка е установена разлика между фактическата и касовата наличност на паричните средства. В момента на проверката фактическата наличност на парите в касата е в размер на 150,40 лв., а съгласно отразеното във фискалната памет на фискалното устройство стойността на извършваните продажби са в размер 147,90 лв. Разликата възлиза на сумата 2,50 лв.

Изискани са всички документи, придружаващи въведения в експлоатация ЕКАФП в обекта. Дадени са обяснения от управителя на [фирма].

На 25.02.2021 г. е издадена оспорваната заповед, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни. Заповедта е връчена на управителя на [фирма] на 08.03.2021 г.

Фактическата обстановка съдът намира за безспорно установена въз основа на представените писмени доказателства по административната преписка.

Въз основа на тази фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

На основание Заповед № ЗЦУ-1148 от 25.08.20 г. на изпълнителния директор на НАП директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагаене на ПАМ „запечатване на обект“ по чл. 186 от ЗДДС, включително да отнемат в полза на държавата ползваното фискално устройство и да отнемат правото на лицето да използва интегрираната автоматизирана система за управление на търговската дейност по чл. 186, ал. 2 от ЗДДС. Процесната заповед е издадена от Л. Х., временно преназначен на длъжност началник на отдел „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, със Заповед № 3766/25.09.2019 г. на изпълнителния директор на НАП, считано от 01.10.2019 г. В този смисъл оспорваната заповед е издадена от компетентен орган.

Съгласно чл.186, ал. 1, т. 1, б. „а” от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага за лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118. По силата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС при прилагането на посочената ПАМ се забранява и достъпът до обекта. На основание чл. 186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

При издаване на ЗПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6 от АПК, като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС предоставя на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да направи конкретната преценка за продължителността на срока на налаганата ПАМ, но при съобразяване на необходимостта актовете и действията на административните органи да не причиняват вреди, които са явно несъразмерими с преследваната цел.

В случая в оспорената заповед са изложени изцяло бланкетни мотиви за продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ. Независимо, че е посочено, че са съобразени тежестта на извършеното нарушение, вида и характера на търговската дейност, аргументите във връзка с продължителността на срока на ПАМ са общо формулирани формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. Напълно необоснован е доводът, че е необходим определен срок за промяна на организацията на дейността в конкретния обект, без да е установено, че в провереният обект има трайна практика да не се издават фискални бонове за извършени продажби. По никакъв начин не става ясно как е определен срокът, кои обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест.

В този смисъл бланкетните мотиви следва да бъдат приравнени на липсващи мотиви, което, от своя страна, обосновава неспазване на установената от закона форма. Освен това, изискването за мотивиране на акта представлява гаранция за законосъобразност на акта с оглед защитата на правата и интересите на страните в административното производство и с оглед възможността за контрол за законосъобразност на акта, упражняван от съда. Липсата на мотиви води до нарушаване на правото на защита на жалбоподателят, което само по себе си представлява съществено процесуално нарушение.

Освен липсата на мотиви в оспорваната заповед, съдът намира, че определеният със заповедта 14-дневен срок на забрана на достъпа до обекта се явява явно несъразмерен спрямо целта, за която актът се издава. Това заключение следва от обстоятелството, че при затварянето на обекта за 14 дни ще се създадат предпоставки за причиняване на

вреди на дружеството, които са явно несъизмерими с преследваната цел при констатирано еднократно нарушение, изразяващо се в неиздаване на фискален бон за покупка в размер на 2,50 лв. За това нарушение в ЗДДС е предвидено административно наказание, което също изпълнява предохранителни цели и по аргумент от чл. 12 от ЗАНН се налага с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да въздейства предупредително върху останалите граждани. Ето защо продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ, се явява явно несъразмерен по смисъла на чл. 6, ал. 5 АПК и обосновава извод за незаконосъобразност на оспорената заповед.

Административният орган е издал индивидуален административен акт, без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ. В случая съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането ѝ не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

Що се отнася до възраженията срещу заповедта, изложени в жалбата и писмената защита на жалбоподателят, съдът счита, че следва за пълнота да посочи, че те са неоснователни, тъй като разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е приложима по отношение на наложено административно наказание за извършено административно нарушение, а не за налагане на ПАМ, какъвто е конкретния случай.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че процесната заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С959-0452840/25.02.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите, с която на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес]А на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – заведение за бързо хранене, находящ се в [населено място], [улица], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :